

Nr 3.

Ankom till riksdagens kansli den 22 mars 1933 kl. 1 e. m.

Andra kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 3, i anledning av väckt motion om beredande av möjlighet för församlingarnas prästerskap att två söndagar i månaden förrätta högmässa efter nytt, av Kungl. Maj:t godkänt ritual.

I en inom riksdagens första kammare väckt motion, nr 194, hava herrar *Sandegård* och *Norling* hemställt, att första kammaren för sin del måtte besluta, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om åtgärder i syfte att, till dess en allmän revision av kyrkohandboken kunde komma till stånd, möjlighet bereddes varje församlings prästerskap att efter tillstyrkande av församlingens kyrkoråd två söndagar i månaden förrätta högmässa efter nytt, av Kungl. Maj:t godkänt ritual.

Motionen hänvisades av första kammaren till dess första tillfälliga utskott, som däröver avgivit utlåtande, nr 1.

Utskottet hemställde däri, att första kammaren måtte i anledning av förevarande motion för sin del besluta, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om åtgärder i syfte att, till dess en allmän revision av kyrkohandboken kan komma till stånd, möjlighet beredes varje församlings prästerskap att, efter tillstyrkande av församlingens kyrkoråd, på ett begränsat antal av domkapitlet årligen bestämda sön- och helgdagar förrätta högmässa efter nytt, av Kungl. Maj:t godkänt ritual.

Vid utlåtandet var fogad reservation, avseende avslag å motionen.

Utskottets hemställan blev av första kammaren bifallen, varefter beslutet delgavs andra kammaren, vilken i sin tur remitterat motionen till sitt första tillfälliga utskott.

I fråga om vad motionärerna och medkammarens första tillfälliga utskott anfört som stöd för sin respektive hemställan får *utskottet* hänvisa till motion I: 194 och ovannämnda utlåtande.

Frågan om revision av kyrkohandboken med dess gudstjänstordning har emellertid redan upptagits till behandling av kyrkomötet. I underdånig skrivelse av 3 november 1925 anhöll kyrkomötet, »att Kungl. Maj:t måtte så snart som möjligt och under beaktande av vad innevarande års kyrkomöte uttalat med avseende på framställda ändringsförslag låta utarbeta ett förslag till varsamt reviderad kyrkohandbok och för ett kom-

mande kyrkomöte framlägga detta förslag». Redan vid följande års urtima kyrkomöte lät Kungl. Maj:t för kyrkomötet framlägga ett av särskilda sakkunniga utarbetat förslag till i vissa delar reviderad handbok. Kyrkomötet fann sig emellertid med erkännande av förslagets förtjänster icke kunna förorda dess antagande utan beslöt i ny skrivelse hemställa, att beträffande de delar, varöfver kyrkomötets yttrande begärts, desamma måtte utgöra underlag för *fortsatt revision* med ledning av vad inom kyrkomötet uttalats och med nödig hänsyn tagen till vad eljest vid ärendets behandling kunde förekomma under iakttagande jämväl av kyrkomusikaliska synpunkter; och anhöll kyrkomötet, att förslag därefter måtte för kyrkomötet framläggas.

I samband med erinran av dessa förhållanden uttalade utskottet i utlåtande, nr 6, till 1932 års riksdag i anledning av väckt motion i liknande fråga, att det icke syntes utskottet motiverat eller lämpligt att föregripa det sålunda redan pågående utredningsarbetet.

Utskottet tillåter sig hänvisa till innehållet i berörda utlåtande.¹ Vad däri yttrades såsom skäl för utskottets avstyrkande av motionen, synes alltjämt äga fog. Ehuru den anbefallda utredningen om revision av kyrkohandboken enligt vad utskottet erfarit av vissa skäl blivit fördröjd, bör resultatet av densamma avvaktas.

Med stöd av vad utskottet anfört får utskottet hemställa,

att andra kammaren icke måtte biträda första kammarens i ärendet fattade beslut.

Stockholm den 14 mars 1933.

På utskottets vägnar:

GUST. MOSESSON.

Närvarande: herrar Mosesson, Lundell, Erlander, fru Gillner Ringensson, herrar Nyblom, Cruse, Hagberg i Malmö, Olsson i Staxäng, Bergström och Björling.

¹ Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Reservation

av fru *Gillner Ringensson*, som med hänvisning till vad första kammarens första tillfälliga utskott anfört i sitt utlåtande nr 1, ansett,

att utskottet bort hemställa, att andra kammaren måtte biträda första kammarens beslut i ärendet.